

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Μισέλ Φάις

Lady Cortisol

Η «Lady Cortisol» τίτλος στην καινούργια, υπό έκδοση νουβέλα του Μισέλ Φάις είναι ένα μακρύ, παραληρηματικό κείμενο, όπου μια γυναίκα απαντά στις εξαντλητικές και καταγιστικές ερωτήσεις ενός άντρα. (Κορτιζόλη ονομάζεται η ορμόνη του φόβου, της επιθετικότητας και της κατάθλιψης.)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ο α μου πείτε, κάτι δεν πάει καλά. Ναι. Μπορεί να το σκεφτείτε και να μη μου το πείτε. Θα συμφωνήσω μαζί σας. Ότι κι αν αποφασίσετε. Ακόμη κι αν περάσει αστραπιαία από το μυαλό σας. Ναι. Ακόμη κι αν στην πορεία το ξεχάσετε. Όντως. Κάτι δεν πάει και τόσο καλά. Όχι. Ούτε μ' αυτόν που ρωτάει, ούτε μ' εμάς που απαντάμε. Θα συμφωνήσω. Δεν μπορώ. Μπορώ να μη συμφωνήσω; Όσον με αφορά. Δεν μπορώ. Ωστόσο υπάρχει κι αυτό. Υπάρχει. Το νιώθω. Δεν το νιώθετε; Υπάρχει και παραυπάρχει. Όχι πάντα. Έρχεται, φεύγει. Σαν παλίρροια. Σαν πονοκέφαλος. Σαν έκζεμα. Σαν μελαγχολία. Σαν τραγουδάκι. Σπανιότερα σαν συναίσθημα. Κι ακόμη πιο σπάνια σαν παρηγοριά. Συμβαίνει. Ακούστε με. Δεν είναι απίθανο. Όπως μαθαίνεις να τρως, να αφοδεύεις, να ντύνεται, να μιλάς, να σωπαίνεις, να χύνεις, να κλαις, να ξεχνάς, να φθειρέσαι, κυρίως αυτό, να πεθαίνεις. Έτσι. Ακριβώς έτσι. Μαθαίνεις και ν' απαντάς. Καμία διαφορά. Αναγκάζεσαι. Μαθαίνεις. Απαντάς. Σ' αυτό που σε ρωτάνε. Σ' αυτό που σε ρωτάει. Αυτός. Έτσι κι αλλιώς, όλες οι ερωτήσεις καταλήγουν σ' αυτόν. Έτσι κι αλλιώς, κανένας άλλος δεν σε ρωτάει. Κανένας άλλος όπως αυτός. Δεν υπάρχει ερώτηση χωρίς αυτόν. Κι όταν δεν υπάρχει ερώτηση — θέλετε να συνεχισώ; Ούτε ερωτηματολόγιο υπάρχει. Αυτός είναι η πρώτη ερώτηση. Και η τελευταία. Η ερώτηση της ερώτησης. Και χωρίς ερώτηση. Αυτός είναι. Πάλι. Καμία ερώτηση; Καμία. Ωραία. Γι' αυτό. Ακριβώς γι' αυτό. Απαντάς. Σου αρέσει, δεν σου αρέσει. Έχοντας και μην έχοντας τι να του πεις, Έχοντας καταλήξει ή όχι για την ακριβή του ταυτότητα. Βρίσκοντας τη φωνή του ανατριχιαστική, ανεκτή ή αδιάφορη. Απαντάς. Ρωτάει. Απαντάς. Μπορεί να βρίσκεσαι στην κουζίνα και να τρως ή να καπνίζεις, στο μπάνιο σου και να λούζεσαι ή να κλαις, στο γραφείο σου και να εργάζεσαι ή να χαζεύεις τα σύννεφα, μπορεί να προσγειώνεσαι ή να απογειώνεσαι σε κάποιο αεροδρόμιο, μετά από κάποιο επαγγελματικό ταξίδι, κάποιον χωρισμό ή κηδεία. Ρωτάει, απαντάς. Μπορεί όμως να κοιμάσαι και να ξυπνάς σε μια ατέλειωτη παραλία, όπου συναντάς ευθιάθετους λουόμενους, αν και πεθαμένους από καιρό, μάλιστα η ημερομηνία θανάτου τους είναι κεντημένη σαν τατου στο πλιοψημένο κορμί τους, άντρες γυναίκες και παιδιά, που κανένας τους δεν μπαίνει στη θάλασσα, κανένας δεν είναι βρεγμένος σ' αυτή την παραλία, καθώς η θάλασσα δεν είναι μπλε και δεν κυματίζει, μάλλον κυματίζει ακίνητη καθώς είναι ένα τεράστιο στρατούχαρτο, βαμμένο αδέξια σε απόχρωση κάπουτ μόρτουμ. Ρωτάει, απαντάς. Ακόμη όμως και στην ομαδική εμμονή, στη συλλογική φαντασίωση του Γκρι Στούντιο μπορεί να βρίσκεσαι. Ακόμη και σ' αυτήν την παραζάλη. Ρωτάει, απαντάς; Κάποια στιγμή λοι-

πόν θα σε ρωτήσει, *ε τέ μό ή με το ς ο ε ς σ ας*; Τότε ούτε θα σκεφτείς, λέγοντας μέσα σου δεν σκέφτομαι τίποτα, ούτε θα αισθανθείς, λέγοντας μέσα σου δεν αισθάνομαι τίποτα, ούτε θα πεις κάτι, το στιδήποτε, λέγοντας μέσα σου δεν λέω τίποτα. Τότε θ' αρχίσεις να τρίβεις τα χέρια σου. Μόνο αυτό. Αρκεί. Αργά και συνεχόμενα. Σαν ν' ανάβεις φωτιά διά της τριβής. Τα γόνατά σου θα είναι ελαφρά λυγισμένα. Η σπονδυλική σου στήλη σε όρθια θέση. Μόλις αισθανθείς τις παλάμες σου να καίνε θα τις ακουμπήσεις πίσω απ' την πλάτη σου. Δεν χρειάζεται κάτι περισσότερο. Θα μαλάξεις την περιοχή των επινεφριδίων. Θα κρατήσεις την αναπνοή σου και θα περιμένεις. Κάποιες φορές, το λίγο είναι πολύ. Η φωνή που ρωτάει θα πάψει ή αυτός που συνεχώς ρωτάει θα εμφανιστεί; Μήπως, αν εμφανιστεί, δεν θα ξαναρωτήσει ποτέ; Μήπως, αν σταματήσει να ρωτάει, θα πάθει αφωνία; Δεν έχεις ιδέα. Το μόνο που ξέρεις είναι πως συνεχίζεις να πρίζεις την πλάτη σου στο ίδιο σημείο. Αγνοείς τι πραγματικά θα συμβεί. Τι είναι για σένα λιγότερο δυσάρεστο ή επώδυνο. Θα αφήσεις την ανάσα σου ελεύθερη; Το σκέφτεσαι. Το ζυγίζεις. Το φαντάζεσαι. Κοιτάς το στήθος σου. Πάνω κάτω. Ανεπαίσθητα. Πάνω κάτω. Αυτοϋπνωτίζεσαι. Πάνω κάτω. Αυτοεξαλείφεσαι. Καταπίνεις. Ξανακαταπίνεις. Την αφήνεις; **A**

* ο ι λ ο α
κ κλοφορήσει από τις
εκδόσεις Πατάκ , αρ ές
• σέμ ρ